132081 - Namazda Huşû (Kalp Huzuru ve Saygı)

Soru

Allah Teâlâ'ya karşı tam bir huşû bulunmayan namazın bizden kabul edilmeyeceği doğru mudur, değil midir?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Namaz kılan kimseden istenen; namazında huşû sahibi olması ve bütün kalbiyle namaza yönelmesidir.

Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir. Onlar ki namazlarında huşû sahibidirler."
(Müminûn Sûresi, 1-2.)

Namaza yönelmek ve namazda huşû sahibi olmak, en önemli görevlerdendir. Çünkü huşû, namazın ruhudur.

Bu sebeple namazda huşûya ve sükûnete büyük önem verilmelidir:

- Secdede,
- Rükûda,
- İki secde arasında,
- Rükûdan doğrulduktan sonra tam ayakta dururken;

kul huşû içinde olmalı, sükûnet bulmalı ve acele etmemelidir.

Eğer kişi huşûyu, namazı gagalayan kuş gibi hızlı kılacak ve sükûneti terk edecek şekilde ihmal ederse, namazı geçersiz olur.

Fakat namazında sükûnet varsa, ancak zaman zaman aklına bazı düşünceler gelir veya bazı şeyleri unutursa, bu namazını bozmaz.

Ancak kişi namazından, ancak anlayarak kıldığı ve huşû ile yerine getirdiği kadar sevap alır.

Huşû göstermediği ve ihmal ettiği kısımların sevabını ise kaçırmış olur.

Bu sebeple kul, namaza tam yönelmeli, namazında sükûnet bulmalı ve Allah Azze ve Celle için huşû içinde olmalıdır ki sevabı tamam olsun.

Ancak namaz, sadece sükûneti terk ettiği zaman bozulur.

Mesela rükû yaptığı hâlde rükûda hiç sükûnet bulmaz, acele eder ve uzuvları yerleşmezse...

Oysa farz olan; bütün omurların ve kemiklerin yerine dönmesine kadar sükûnet içinde beklemesidir.

Ayrıca rükûda:

"Sübhâne Rabbiyel-Azîm"

demeye yetecek kadar beklemelidir.

Secdede de:

"Sübhâne Rabbiyel-A'lâ"

demeye yetecek kadar durmalıdır.

Rükûdan doğrulduktan sonra:

"Rabbenâ ve lekel-hamd"

ve devamındaki zikri okuyabilecek kadar beklemelidir.

İki secde arasında da:

"Rabbi'ğfir lî"

demeye yetecek kadar durmalıdır.

Bunlar mutlaka yerine getirilmelidir.

Nebî (sallallahu aleyhi ve sellem), namazında sükûnet bulmayan, aksine namazını gagalayan kuş gibi hızlı kılan bir adam gördüğünde ona namazını tekrar kılmasını emretmiş ve şöyle buyurmuştur:

"Namazını yeniden kıl; çünkü sen namaz kılmadın."

Sükûnet, huşûnun en önemli parçalarındandır.

Bu, namazdaki farz olan huşûdur.

Bu sükûnet;

- rükûda,
- secdede,
- iki secde arasında,
- rükûdan doğrulduktan sonraki ayakta duruşta

bulunmalıdır.

Buna **"tumânîne (sükûnet)"** denir.

Ayrıca buna **"huşû"** da denilir.

Her omurun ve her kemiğin yerine dönmesine kadar bu sükûnet mutlaka bulunmalıdır.

Kişi rükû yaptığında, kemikler yerlerine dönünceye ve her omur kendi yerine oturuncaya kadar sükûnet içinde beklemelidir.

Rükûdan doğrulduğunda da ayakta tam olarak durup sükûnet bulmalıdır.

Secde ettiğinde de sakinleşmeli, acele etmemeli; bütün omurlar yerlerine dönünceye kadar